

ensstemmelse i Venstres Stilling til denne Sag, baade under Kultusministrene Sthyr, Goos og Bardenfleth og under Kultusminister Christensen. Den Fremstilling, som det ærede Medlem som Medunderskriver af Betænkningen har givet Københavns Kommunalbestyrelse, dokumenteret altsaa ved et ganske urigtigt Citat, er derfor mildt sagt ganske usandfærdig.

Efter at Betænkningen altsaa har givet denne fuldstændig fejlagtige Besked fortsættes der med et: Ak, hvor forandret. Ja, det hedder i Betænkningen: „man kan i Sandhed sige: Ak, hvor forandret!“ — man har dog ikke villet lade Sandheden været lukket helt ude — og efter dette: „man kan i Sandhed“ fortsættes der: „saa kommer Venstre 4 Aar efter med et Lovforslag af det samme Indhold. Det blev vedtaget. Det er den Lov, vi have nu.“ Men det er jo heller ikke rigtigt, det er jo ikke sandt. Loven er jo ikke af samme Indhold som det tidligere Forslag. Netop de Ord, som tidligere havde skabt Vanskelighederne, Ordene: „eller til Opførelse af ny Sognekirker sammesteds“, altsaa i København, det, man havde været imod, det var ikke med. Tværtimod hedder det udtrykkelig i § 2, at Ligningen kan ikke anvendes til Tilskud til ny Kirker eller til Forrentning af den Gæld, man paadrog sig ved Opførelsen af saadanne Kirker. Men efter det ærede Medlems Fremstilling var det et Lovforslag af ganske det samme Indhold, skønt det netop var modsat paa det Punkt, hvorom der havde været Uenighed. Det andet havde man jo været fuldstændig enig om.

Maa jeg et Øjeblik vende tilbage til den Lov om Kirkeligning, der første Gang blev vedtagen i 1888, gældende i 5 Aar. Derefter havde vi i 4 Aar i Træk det samme Forslag til Behandling her i Tinget, det samme Forslag, som her nu foreligger om en Sogneligning. Og Loven blev vedtagen i 1893, 94, 95 og 96. Saa er det maaske ved en af disse Lejligheder, at Venstres Ordfører har udtalt sig mod denne Ændring, og at Venstre har vist sig at være mod den, og at det efter det ærede Medlems Fremstilling deraf kan paavises, at det i Virkeligheden var en gammel Højreløvs, som var slaæet ihjel af Venstre, men nu knæsattes af Venstres Ministerium i 1902? Slaar man op i Rigsdagstidende og ser, hvordan Forhandlingerne have været i disse 4 Aar, naar dette Lovforslag har været til Behandling, saa hedder det hvert Aar: „Lovforslaget

sattes til Forhandling. Ingen begærede Ordet.“ Det er først det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, der har opdaget, at der her var en ganske urimelig og uretfærdig Lov, som det gjaldt om at rase imod. Først i 1897—98 kom der lidt Forhandling, men en ganske kort Forhandling. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) tog Ordet og udtalte Sp. 6212: „Man har jo i Virkeligheden ogsaa selv“ — altsaa Ministeriet — „i senere Aar følt sig tvivlende overfor den lovlige Ret til at ligne i Anledning af Kirkers Opførelse og lagt denne Tvivl for Dagen derved, at man har opført Kirker uden Ligning og, naar Kirken stod der, lignet Opførelsessummen paa Menigheden, fordi det var en bestaaende Kirke, der ikke kunde betale sin Gæld ved egen Hjælp, og hertil har man jo utvivlsomt Lovhjemmel. Men at man er gaaet denne Omvej, som efter min Mening er af en noget spidsfindig Karakter, tyder dog paa en Tvivl om, hvorvidt Loven hjemler Ret til Ligning i Anledning af ny Kirkers Opførelse“. Se dette er altsaa Sagens Sammenhæng. Gennem en Aarrække har man intet haft at sige til en Ligning over hele Byen, og den er bleven enstemmig vedtaget Aar efter Aar, endog uden Forhandling, indtil nu det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) vil fremstille Forslaget som en af Venstre tidligere nedsablet Højreløvs. Saa rejste sig i 1897 Betænkneligheder ved den fortsatte Benyttelse af Ligningen til Opførelse af ny Kirker, men den overfor Borgerrepræsentationen givne og den af det ærede Medlem her givne Fremstilling er altsaa fuldstændig urigtig.

Endvidere har det ærede Medlem gennem Betænkningen forklaret — det var en af de af ham fremsatte Paastande, som han i Dag lovede at ville dokumentere overfor et kommende Udvalg —, at denne Lov er en Undtagelseslov for København, der i kirkelig Henseende stiller Hovedstaden ganske forskelligt fra det øvrige Land. Jeg har ogsaa i et stort Blad, der ligeledes er Modstander af denne Lov, læst, at man maatte vel erindre, at dette var en Undtagelseslov for København, idet der i det øvrige Land ikke var Tale om en saadan Paaligning. Ja, det er mærkelige Oplysninger, man ved Lejlighed kan se blive fremsatte. Naturligvis skulle efter disse Oplysninger Københavnerne tro, at denne Paaligning af $\frac{2}{25}$ pCt. er en Skat, som kun de maa bære, men som man ikke har noget tilsvarende til andetsteds. Men